МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

СИЛАБУС
освітнього компоненту

1. Основна інформація про освітній компонент
Вид освітнього компонента: навчальна дисципліна
Тип освітнього компонента: обов'язковий
Шифр і назва освітнього компонента: ОК 7 Інноваційні та цифрові технології у соціальній роботі
Назва освітньої програми: Соціальна робота та консультування. Медіація
Рівень вищої освіти: магістр
Семестр (семестри), в яких викладається компонент: 2
Обсяг освітнього компонента: __3___ кредитів ЄКТС, ___90___ годин
Форма контролю: екзамен
Мова викладання: українська

2. Інформація про викладачів:
Прізвище, ім'я, по батькові: Замашкіна Ольга Дмитрівна
Науковий ступінь, вчене звання, посада: канд. пед. наук, доцент
Кафедра: права і соціальної роботи
Прізвище, ім'я, по батькові: Мізюк Вікторія Анатоліївна
Науковий ступінь, вчене звання, посада: канд. пед. наук, доцент
Кафедра: математики, інформатики та інформаційної діяльності

3. Цілі та очікувані результати навчання
Мета освітнього компонента: сформувати у здобувачів здатність обґрунтовано добирати й застосовувати інноваційні та цифрові технології для розв'язання професійних і дослідницьких завдань соціальної роботи, розробляти та оцінювати соціальні інновації, використовувати сучасні медіаційні підходи з дотриманням професійної етики, вимог конфіденційності й доступності послуг.

Компетентності освітньої програми, які формуються під час навчання:
ЗК 6. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.
ЗК 8. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
СК 4. Здатність до впровадження методів і технологій інноваційного практикування, використання спеціалізованого програмного забезпечення та управління в системі соціальної роботи.
СК 10. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість задля вирішення соціальних проблем через упровадження соціальних інновацій.
СК 17. Здатність до застосування медіації як цілісного процесу в професійній діяльності соціального працівника

Очікувані програмні результати навчання:
ПРН 6. Самостійно й автономно знаходити інформацію, необхідну для професійного зростання, опановувати її, засвоювати та продукувати нові знання, розвивати професійні навички та якості.
ПРН 7. Застосовувати загальне та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних задач та здійснення наукового дослідження.

ПРН 13. Демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності.
ПРН 21. Застосовувати сучасні медіаційні техніки і стратегії врегулювання конфліктів, управляти процесом медіації, здійснювати спрямований вплив на комунікативну взаємодію сторін, прогнозувати ризики та нести відповідальність за результати медіації

4. Структура освітнього компонента
Форми організації освітнього процесу

Годин за навчальним планом	Денна форма	Заочна форма (за наявності)	Інші форми (за наявності)
Навчальні заняття:			
з них: лекції	10	4	
лабораторні заняття	10	2	
практичні заняття			
семінарські заняття	10	2	
індивідуальні заняття			
консультації			
Самостійна робота	**60**	**82**	
Практична підготовка			
Курсова робота			
Кваліфікаційна робота			

Контрольні заходи: *поточний контроль під час навчальних занять, виконання завдань самостійної роботи, проміжний контроль у формі тестування, усний екзамен.*

5. Зміст освітнього компонента
Тема 1. Теоретико-методологічні засади інноваційної діяльності у соціальній роботі

Поняття інновації та соціальної інновації. Інноваційна діяльність у соціальній роботі. Світові та українські тенденції розвитку інновацій у соціальній сфері. Нормативно-правові засади впровадження інновацій. Класифікація та життєвий цикл соціальної інновації. Сучасні інноваційні технології соціальної роботи: кейс-менеджмент, мультидисциплінарний підхід, соціальний супровід, психосоціальна підтримка, соціальне консультування, сервіс-дизайн соціальних послуг, медіаційні послуги. Інноваційні технології підтримки дітей та сімей. Сучасні напрями та чинники розвитку соціальних інновацій. Український та міжнародний досвід соціальних інновацій: можливості адаптації Інноваційні психосоціальні технології та практики підтримки вразливих категорій населення: психосоціальна підтримка, травмоорієнтований підхід, нейропсихологічні технології, профілактика професійного вигорання, інноваційні технології підтримки дітей та сімей. Клієнтоцентричність, визначення потреб користувачів, проєктування та вдосконалення соціальних послуг. Професійна стійкість соціальних працівників у невизначених умовах.

Тема 2. **Цифровізація соціальної роботи та інноваційні форми надання соціальних послуг**

Цифрова трансформація соціальної сфери: напрями, можливості та ризики. Цифрова компетентність соціального працівника. Нормативно-правові засади використання цифрових технологій в Україні. Загальне та спеціалізоване програмне забезпечення. Інформаційні системи й електронні сервіси соціальної сфери: ЄІССС, Соціальний портал Мінсоцполітики, вебпортал Пенсійного фонду України. Електронне ведення випадку, документування соціального супроводу та взаємодія фахівців. Призначення CRM-систем. Дистанційне консультування та гібридна соціальна робота. Мобільні сервіси, чат-боти, цифрові навігатори й картографування соціальних послуг. Цифрова доступність і подолання бар'єрів користування. Генеративний штучний інтелект у професійній діяльності та соціальних дослідженнях. Формулювання запитів, підготовка матеріалів, опрацювання даних і перевірка

результатів. Цифрова етика, алгоритмічні упередження та відповідальність фахівця. Конфіденційність, захист персональних даних і розмежування доступу. Добір та оцінювання цифрових рішень відповідно до потреб отримувачів послуг.

Тема 3. Соціальне проєктування та підприємництво у розвитку соціальних інновацій

Сутність, принципи та види соціального підприємництва. Соціальні стартапи та інноваційні бізнес-моделі у соціальній сфері. Design Thinking (дизайн-мислення) як методологія створення соціальних інновацій. Lean Startup (бережливий стартап) як підхід до розроблення та впровадження соціальних інновацій. Мінімально життєздатний продукт (MVP) у соціальному проєктуванні. Державно-громадське партнерство у реалізації соціальних інновацій. Міжсекторальні платформи взаємодії: громада — влада — бізнес— громадські організації. Community network як технологія мережевої співпраці. Координація соціальних інновацій на місцевому рівні. Залучення людських, інформаційних, матеріальних і фінансових ресурсів до реалізації соціальних інновацій. Стейкхолдери соціального проєкту та їх роль у його реалізації. Соціальне підприємство як інструмент вирішення соціальних проблем. Виявлення соціальних потреб і формулювання соціальної проблеми. Етапи дизайн-мислення: емпатія, визначення проблеми, генерування ідей, тестування. Проєктування, апробація та поширення соціальних інновацій. Громадська активність у реалізації соціальних інновацій. Інноваційні практики у сфері волонтерства та громадської активності: **к**раудфандинг та соціальні платформи підтримки, громадські ініціативи як каталізатор інновацій, партнерство соціальних служб із волонтерськими спільнотами.

Тема 4. Оцінювання ефективності соціальних інновацій та перспективи розвитку інноваційної соціальної роботи

Моніторинг соціальних інновацій: цілі, етапи та інструменти здійснення. Соціальні індикатори як засіб оцінювання ефективності соціальних інновацій. Поняття соціального впливу (Social Impact). Оцінювання результативності соціальних інновацій: критерії, показники та методи. Impact Assessment (оцінювання соціального впливу) як інструмент вимірювання ефективності соціальних інновацій. Відмінність між результативністю, ефективністю та соціальним впливом. ESG-підхід (екологічне, соціальне та корпоративне управління) у розвитку соціальних інновацій та соціально відповідальних організацій. Визначення безпосередніх і довгострокових результатів соціальних інновацій. Оцінювання змін у житті отримувачів соціальних послуг, громади та інших стейкхолдерів. Використання результатів оцінювання для вдосконалення та розвитку соціальних інновацій. Сталість соціальних інновацій та умови їх подальшого розвитку. Поширення успішних соціальних практик: ризики та бар'єри. Адаптація успішної соціальної інновації до потреб іншої громади або цільової групи у непередбачуваних умовах

6. Політика забезпечення якості освіти

Вимоги до проходження компонента:

Згідно з «Положенням про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в Ізмаїльському державному гуманітарному університеті», аудиторна робота оцінюється за середньозваженим балом, накопичувальні бали нараховуються здобувачам вищої освіти за самостійну роботу, а також проходження проміжного контролю. Робота на семінарських заняттях передбачає усне обговорення дискусійних проблем, вирішення кейсів, а також практичне опрацювання лекційного матеріалу.

Лабораторні заняття передбачають виконання практикоорієнтованих завдань із використанням цифрових сервісів та інформаційних систем соціальної сфери України. Робота здійснюється з урахуванням законодавства України, професійної етики, конфіденційності та доступності послуг. Системи обмеженого доступу вивчаються за офіційними навчальними матеріалами з подальшим моделюванням професійних дій на умовних даних. Здобувачі обґрунтовують вибір цифрових інструментів, представляють результати та оцінюють можливості й обмеження їх використання у професійній діяльності.

Самостійна робота передбачає опрацювання наукових і нормативних джерел, аналіз професійних ситуацій та цифрових сервісів соціальної сфери, розроблення пропозицій щодо впровадження інновацій у соціальній роботі. Результати виконання індивідуальних завдань оформлюються відповідно до їхніх умов у вигляді аналітичних повідомлень, презентацій, інформаційних матеріалів для отримувачів соціальних послуг або прототипів цифрових рішень. Роботи подаються в електронному курсі Moodle у визначені викладачем строки, але не пізніше ніж за тиждень до початку екзаменаційної сесії.

Критеріями оцінювання семінарських завдань є повнота і правильність розкриття теми, обґрунтованість і логічність відповіді; уміння застосовувати теоретичні знання на практиці; самостійність і творчий підхід; активність участі в обговоренні; дотримання академічної доброчесності; своєчасність виконання завдань.

Критеріями оцінювання лабораторних завдань є повнота і правильність виконання; доцільність вибору та коректність застосування цифрових інструментів; відповідність добору цифрових інструментів професійному завданню; урахування доступності, конфіденційності та етичних вимог; уміння перевіряти результати, пояснювати власні рішення й визначати обмеження їх використання; дотримання академічної доброчесності; своєчасність подання роботи.

Критеріями оцінювання самостійної роботи є повнота та відповідність виконаного завдання поставленій меті; обґрунтованість добору й критичне опрацювання джерел; логічність викладу та аргументованість висновків; уміння застосовувати набуті знання для розв'язання професійних завдань; самостійність і творчий підхід; якість оформлення результатів; дотримання академічної доброчесності, зокрема прозорість використання ШІ; своєчасність подання роботи.

Критерії оцінювання:

Відповідно до «Положення про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в Ізмаїльському державному гуманітарному університеті» результати навчання з освітніх компонентів оцінюються за 100-бальною шкалою (від 0 до 100) з переведенням в оцінку за традиційною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Підсумковий бал з навчальної дисципліни є сумою балів, одержаних за поточний, проміжний, підсумковий контроль. У разі отримання меншої за мінімальний пороговий рівень кількості балів із певного виду контролю під час розрахунку підсумкового балу вони вважаються такими, що дорівнюють 0 балів.

Схема розрахунку балів поточного контролю за середньозваженим балом

Аудиторна робота	**Самостійна робота**
Максимальний бал – 40	Максимальний бал – 10
Спосіб накопичення балів – за середньозваженим балом за шкалою оцінювання від «0» до «5». Мінімальна кількість оцінок – обов'язкове оцінювання 10 аудиторних занять. Формула оцінювання – див. п. 4.5 Положення про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в ІДГУ. Положення про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в ІДГУ	Виконання 3-х завдань самостійної роботи: 1) Аналітична таблиця – 3 бали; 2) Електронне портфоліо – 4 бали; 3) Презентація – 3 бали;

- для здобувачів, які навчаються за індивідуальним графіком, та здобувачів заочної форми:

Аудиторна робота	**Самостійна робота**
Максимальний бал – 10	Максимальний бал – 40
Спосіб накопичення балів – за середньозваженим балом за шкалою оцінювання від «0» до «5».	Виконання 5-ти завдань самостійної роботи: 1) Аналітична таблиця – 8 балів; 2) Електронне портфоліо – 8 балів;

Мінімальна кількість оцінок – обов'язкове оцінювання 3 аудиторних занять. Формула оцінювання – див. п. 4.5 Положення про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в ІДГУ. Положення про порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти в ІДГУ	3) Презентація – 8 балів; 4) Порівняльна таблиця – 8балів 5) Аналітичне есе – 8 балів

Результат екзаменаційного контролю визначається як середньоарифметичне усіх оцінок студента, які він отримав за кожне з питань екзаменаційного білета та додаткові питання екзаменаторів. Цей бал переводиться за 100-бальною шкалою, а визначений показник множиться на ваговий коефіцієнт 0,4 та округлюється до цілих

Схема розподілу балів

Екзамен	**50 балів** (поточний контроль) – середньозважений бал оцінок за відповіді на семінарських заняттях та виконання який переводиться у 100-бальну шкалу з ваговим коефіцієнтом.0,5	**10 балів** (проміжний контроль) – за результатами виконання модульної контрольної роботи	**40** балів (підсумковий контроль)
Мінімальний пороговий рівень	**25 балів** (поточний контроль)	**5 балів** (проміжний контроль)	**21 балів** (підсумковий контроль)

Академічна доброчесність: Академічна доброчесність: Здобувачі мають дотримуватись правил академічної доброчесності відповідно до «Кодексу академічної доброчесності та корпоративної етики ІДГУ» та «Положення про систему забезпечення академічної доброчесності». Наявність академічного плагіату в навчальних роботах, списування, подання чужих робіт як власних, вигадування чи свідоме спотворення даних, а також використання штучного інтелекту всупереч умовам завдання або без належного декларування, а також інші порушення, передбачені Кодексом академічної доброчесності ІДГУ, є підставою для виставлення негативної оцінки за відповідне завдання та застосування заходів реагування відповідно до встановленої в ІДГУ процедури.

Використання технологій штучного інтелекту:

Використання генеративного ШІ під час підготовки до семінарських занять і виконання індивідуальних завдань допускається лише тоді, коли це передбачено умовами завдання або погоджено з викладачем. Зокрема, дозволяється допоміжне використання ШІ для створення візуальних матеріалів і презентацій, наприклад засобами Canva, *https://www.canva.com/ai-image-generator/* із зазначенням його застосування.

Окремі завдання дисципліни передбачають вивчення й застосування генеративного ШІ для розв'язання професійних завдань соціальної роботи. Здобувачі формулюють запити, створюють інформаційні матеріали та перевіряють відповіді на достовірність, відповідність законодавству України й професійній етиці. У таких завданнях зазначають використаний сервіс, мету й обсяг його застосування, подають запити, відповіді та їх критичний аналіз.

Під час проміжного та підсумкового контролю використання ШІ дозволено лише тоді, коли це прямо передбачено викладачем. Подання згенерованих матеріалів як власної самостійної роботи без зазначення використання ШІ або його застосування всупереч умовам завдання розглядається відповідно до «Положення про систему забезпечення академічної доброчесності».

Відповідальність за зміст і достовірність роботи несе здобувач.